

8. Ehk temma weidi wiwis
 Se römo tunniga,
 Nink náus jo sinno silmist,
 Kui tahhas unnetas:
 Meelt siski árra heitko,
 Tál om úts essa-arm,
 So usk iks kindmas jágo,
 Kül tullep pea rööm.

9. O önnis sa nink auwus,
 Ke usut, kannatat:
 So kätte jááp se wödimus,
 Nink auwo perrandat;
 Sull' Jummal essi sadap
 Weel nida ðigust tåál,
 Et römo laulo laulap
 So waine kurblik meel.

Nemma kik lauliwa sedda laulo sõamest
 nink waa melega nink kui se otsan olli, lam-
 mes essa Abram põlvile mahha, temma latse
 nink laske-latse teiwa seddasamma nink temma
 pallel helle hâlega:

Meije Issa, ke sinna ollet taiwan, püh-
 hendetus sago sinno nimmi. Sinno riik tulgo
 meile. Sinno tahtminne sündko, kui taiwan,
 nida ka ma páál. Meije pâivalikko leiba anna

meile tååmba, nink anna meile andis meije
 süda, nida kui meije andis anname ommile
 sündleisile. Nink árra saatko meid mitte kiu-
 satusse sisse; enge pâsta meid árra kurjast:
 Sest sinno perrált om riik, wâggi nink auwus-
 tus iggawetses ajas. Amen.

Perran selle palve luggemist tössiwa nem-
 ma üles nink essa Abram önnist neid weel
 neide sõnnuga: Issand önnistago teid nink
 hoitko teid; Issand tööko omma palget teije
 pâle nink olgo teile armolik. — Amen. —
 nink waiklikko rahho nink Jummala armasta-
 misega sõamen lahkusiwa nemima üttestkoost
 árra nink lâtsiwa eggauts omma foddo.

Br.